

Intet Endringsforſlag var ſtillet.

Lovforſlaget ſom Helhed ſattes under Forhandling.

Ordføreren (Bernſen): Den Forandring, det foreliggende Lovforſlag er undergaaet i det andet Ting, angaar blot et enkelt Punkt i Lovforſlagets § 7 vedrørende Spørgsmaalet om Geiſtlighedens Lønningsforhold, efter at en Afløsning af Præſtetien- den har funden Sted. Saaledes ſom Lovforſlaget var affattet, da det forlod dette Ting, var Forholdet det, at den Beneficiarius, i hvis Embedstid en Tiendeafløsning fandt Sted, ſkulde have den Rente af Af- løsningsſummen, ſom ſvarede til den Gen- nemsniſtsrente, ſom Stiftsøvrigheden fik af de under dens Forvaltning ſtaaende Midler, dog ikke under $3\frac{1}{2}$ pCt., medens de efterfølgende Beneficiarii ikke maatte ſaa over $3\frac{1}{2}$ pCt. Det er denne ſidſte Beſtemmelse om de efterfølgende Beneficiariers Stilling, ſom Landſtinget har uſtemt og alſaa ønſket, at der maatte være en Mulighed for, hvis der kom en større Rente ind, at ogſaa de efterfølgende Beneficiariere kunde ſaa en Rente, der muligvis ſan blive over $3\frac{1}{2}$ pCt. af Afløsningſummen. Hvorvidt dette vil finde Sted, vil jo Tiden viſe. Jeg tror ikke, det vil have nogen ſynderlig reel Betydning; men i hvert Fald over for Tiendehynderne vil denne Forandring i Lovforſlaget ikke have nogen væſentlig Betydning. Jeg ſkal derfor paa Udvalgets Flertals Vegne anbefale, at Tinget vedtager Lovforſlaget uforandret i den Skikſe, hvori det her nu foreligger.

J. C. Chriſtensen: Jeg er ikke til Sindſ til paa det nuværende Tidspunkt at optage en Drøftelse af ſelve Lovforſlaget eller det Princip, der ligger til Grund for Lovforſlaget, eller i det hele taget Stillin- gen, ſom den har været i denne Samling til dette Spørgsmaal, men jeg har Lyſt til, inden vi forlade dette Emne, at rette et Spørgsmaal til Indenrigsministeren an- gaaende Lovforſlagets § 5. § 5, ſaaledes ſom den ſtaar i Lovforſlaget, er ſat ind af Udvalget, jeg tror med fuld Tilſlutning fra ſamtliche Udvalgsmedlemmer, og jeg tror heller ikke at være ubefſteden, naar jeg ſiger, at Mindretallet har haft ſin væſentlige An- del i, at § 5 er ſat ind. Denne Paragraf handler om det Tilfælde, hvor en Tiende ejes eller er indløbt af Tiendehynderne. Hvor- ledes vilde de da komme af med Skatten? Nu er jeg klar over, at hvad Kirketienden angaar, kunne de ikke komme af med Skatten,

forinden de ſaa den Byrde afløſt, ſom hviler paa dem, denne Forpligtelse til at vedlige- holde Kirken, det ſkal jeg imidlertid lade ligge, men der er jo mange Tilfælde her i Landet, hvor ſamtliche Eiendomsbeſiddere i en Kommune eje Kongetienden, i alt Fald ſender jeg flere Ekſempler paa noget ſaadant. Hvor de ſaaledes eje Kongetienden, mener jeg, de kunne være berettigede til ſtraks at ſlippe for den Stat, der hviler paa Kongetienden. Paa Kongetienden hviler der jo ikke andre Forpligtelser, og jeg har heller ikke forſtaaet Lovforſlagets § 5 anderledes, end at dette maa kunne finde Sted, ſaa ſnart Loven træder i Kraft. Loven træder jo i Kraft 4 Maanedere efter Befendtgørelſen i Lovtidenden, og naar de fornødne Tiende- kommiſſærer ere anſatte, og de have ſaaet deres Protokoller og Inſtrukſer, og hvad ſaadanne Mænd ſtulle have, og naar ſaa ſamtliche Tiendeejere i dette Sogn ere enige — eller Tiendehynderne, de falde jo ſammen i dette Tilfælde — og de henvende ſig til Kommiſſæren, og han foretager det nødven- dige til Beviſliggørelſe af, at der ikke paa- hviler dem nogen Byrde — er det ſaa Me- ningen med § 5 ogſaa fra Miniſteriets Side, at diſſe Folk ſtraks blive fri for den dem paahvilende Stat? Jeg antager, at dette er Meningen fra Miniſteriets Side, men jeg har blot villet ſpørge derom, fordi det er noget, ſom Folk ude paa Landet nok ønſte Klarhed over; det er jo et praktiſt Spørgs- maal. Jeg ſtiller derfor dette Spørgsmaal til den høſtærede Indenrigsminister, og haa- ber paa Beſvarelſe af det.

Indenrigsministeren (Hørring):

Jeg ſan bevare den Foreſpørgjel, der er rettet til mig med ja, det er Meningen, men der er naturligviſ al Tid nogen formel Fremgangsmaade forud at iagttage. Tiende- ejerne i det Tilfælde, ſom det erede Medlem fremdrog, maa enes om at afgive en Er- klæring, gaaende ud paa, at nu bortfalder Tiendepligten, nu ophører Tiendepligten. Naar en ſaadan Erklæring er afgiven og indſendt til Miniſteriet, vil Miniſteriet for- lange denne Erklæring tinglæſt, hvilket ſter uden Gebyr. Naar Erklæringen er tinglæſt vil der blive givet Afgangſordre paa Skatten.

Buſt: Det er en ganſte kort Bemærk- ning, jeg ſkal gøre. Vi hørte jo i Gaar, og vi høre det igen i Dag ved den Sag vi behandlede tidligere, at vi maatte endelig ſe at vedtage diſſe Love, for nu var det hele ſaa langt fremkredet, at hvis vi vovede at gøre nogen Forandring og ikke vedtog hele